

Kytínský zpravodaj

2/2023

Z Národního
divadla do
kytínské
roubenky

str. 10

Žena mnoha
talentů

str. 15

Studie nové
svazkové školy

str. 22

Platné poplatky v obci v r. 2023

Poplatky za svoz komunálního odpadu

Na základě obecně závazné vyhlášky č. 3/2021 o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství jsou stanoveny poplatky za sběr a svoz netříděného komunálního odpadu pro rok 2023 takto:

Osoba trvale hlášená v obci:

- Dospělí 600 Kč
- Děti do 6 let (v daném roce) 400 Kč
- Důchodci od 70 let (v daném roce) 400 Kč
- Držitelé ZTP průkazu 400 Kč
- Chata, rekreační objekt 600 Kč

Nelze uplatnit žádnou slevu, i když platbu za rekreační objekt platí osoba trvale hlášená v obci, která má jinak z výše uvedených důvodů slevu při platbě za osobu.

Poplatky za psa

- Za prvního psa 200 Kč
- Každý další pes téhož majitele 300 Kč
- Poplatek za psa, jehož držitelem je osoba starší 70 let 100 Kč

Od poplatků za psa je osvobozen držitel psa, kterým je osoba nevidomá, považovaná za závislou na pomoci jiné fyzické osoby podle zákona upravujícího sociální služby, dále osoba, která je držitelem průkazu ZTP či ZTP/P, osoba provádějící výcvik psů určených k doprovodu těchto osob, osoba provozující útulek pro zvířata nebo osoba, které stanoví povinnost držení a používání psa zvláštní předpis.

Údaj rozhodný pro osvobození nebo úlevu dle odstavce výše je poplatník povinen ohlásit ve lhůtě do 30 dnů od skutečnosti zakládající nárok na osvobození nebo úlevu. Poplatky jsou splatné vždy do 30. 6. příslušného kalendářního roku v hotovosti na OÚ v Kytíně v úředních hodinách, složenkou typu „A“ nebo převodem na účet obce, bank. spoj.: **č. účtu 0388058339/0800, variabilní symbol = číslo nemovitosti.**

Prosíme občany, kteří mohou tyto poplatky platit na účet, aby tak učinili. Po zaplacení si mohou v úředních hodinách vyzvednout jen známku na popelnici. Jako variabilní symbol uveďte číslo popisné a do poznámky příjmení.

Poplatky za vodné a stočné v roce 2023

- Výše poplatku za vodné od 1. 1. 2023 je 44 Kč za m³ (vč. DPH).
- Výše poplatku za stočné od 1. 1. 2023 je 49,72 Kč za m³ (vč. DPH).

Nájem hrobového místa

Od 1. 1. 2023 do 31. 12. 2027 je možné platit za nájem hrobového místa dle uzavřených smluv, a to v hotovosti v úředních hodinách OÚ nebo bezhotovostně na účet obce **388058339/0800, VS = číslo smlouvy, do poznámky uvést jméno nájemce.** Výše nájemného na pět let: jednohrob 500 Kč, dvojhrob 1000 Kč, schránka kolumbária 500 Kč.

Při jakékoli nejasnosti je možné se v úředních hodinách (st, pá, 16–18) obrátit na účetní, pí. Jitku Arnoldovou – tel.: 318590640, e-mail: ucetni@kytin.eu, nebo na evidenci obyvatel, pí. Markétu Šlégrovou – tel.: 318590640, e-mail: evidence@kytin.eu.

Obsah

Slovo starosty	1
Slovo redakce	2
OBCNÍ ZASTUPITELSTVO	
Ze zápisů zastupitelstva	3
Svoz nebezpečného odpadu	3
SPOLKY	
Sbor dobrovolnýchhasičů	4
JSDH Kytín	5
Myslivost v Kytíně	5
SK SOKOL Kytín	6
KULTURA A AKCE	
Masopust	7
Dětský karneval	8
Ostatní kulturní akce	8
Čarodějnice	9
ROZHOVOR	
Bedřich Gregorini	10
ZE ŽIVOTA OBCE	
Nový oltář	14
pro kytínský kostel	14
Zprávy z knihovny	14
Žena mnoha talentů	15
Z HISTORIE	
Uranová horečka	18
Kytín včera a dnes	20
Z kytínských kronik	21
Z REGIONU	
Představení studie	22
nové svazkové školy	24
Příspěvek na bydlení	24
PÍŠETE NÁM	
Tramping v Kytíně	25
SOUTĚŽ	
Výsledky výtvarné soutěže	26

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, sousedé, přátelé a kamarádi,

čas nám zběsile letí a po loňských volbách se nám již podařilo ukrojit mnohé z koláče slibů, které jsme vám před volbami dali. Co se tedy zatím povedlo splnit?

Pravidelně se zúčastňuji zasedání výboru DSO Svazková škola pod Skalkou, kde jsem členem. Máme již hotovou a schválenou studii nové školy, a jsme tak zase o krok blíže k realizaci a výstavbě svazkové školy, kde máme do budoucna dislokovaných 50 míst pro školáky z naší vesnice.

Každý měsíc společně jednáme s velitelem městské policie a konzultujeme smysluplná řešení v otázkách parkování v okolí naší návsi, dodržování stanovené rychlosti v obci a v neposlední řadě i bezpečnosti našich obyvatel. Děkuji tímto jak Policii ČR, tak i Městské policii města Mníšek pod Brdy za jejich práci a nasazení.

V letošním roce jsme nechali udělat kamerovou zkoušku vrtu č. 1 firmou Vodní zdroje, a. s. a nyní čekáme na vyhodnocení a stanovení navržených opatření či metody (čištění, sanace) k zajištění dostatečné dodávky surové vody do naší úpravně.

Také jsme i letos začali aplikovat bakterie od firmy Baktoma spol. s. r. o., které slouží ke snižování sedimentu a zlepšování kvality vody v našich požárních nádržích. Zároveň se díky vstřícnosti obhospodařujícího zemědělce p. Skály podařilo domluvit podzimní zatravnění části pole (samozřejmě až po sklizni), které by mělo zmírnit splavování ornice do našich nádrží, za což mu také děkuji.

Dále dokončujeme rekonstrukci prostor obecního úřadu a během měsíce června bychom vám rádi vše ukázali při dni otevřených dveří našeho společného úřadu.

Také bych se rád zmínil o práci skvělého týmu zastupitelstva. Všichni pracují s velkým nasazením a plnou odpovědností za chod vesnice a klidný život občanů. Děkuji za vynikající práci i všem zaměstnancům úřadu a v neposlední řadě také vám všem. Je radost se dívat na to, jak všichni po zimě uklidili své zahrady či přilehlé pozemky a každý se podle svých možností snaží udělat naši společnou vesničku ještě krásnější, než ji máme. Díky moc, jste skvělí, úžasní a já vám všem přeji krásné jarní dny a ještě krásnější ty letní. Dávejte na sebe, své blízké, sousedy a kamarády pozor, buďme na sebe hodní a slušní, pomáhejme si. Děkuji vám za to.

Jaké si to uděláme, takové to budeme mít,

Váš starosta Miloslav Holý

Slovo redakce

Milí přátelé, sousedé a příznivci Kytína, co nejpříjemněji vám děkuji za vaše veřejně či soukromě pronesené pochvalné vzkazy a pozitivní ohlasy na předchozí číslo našeho nového Zpravodaje. Je nesmírně povzbuzující vidět, že vám jeho nová podoba dělá radost a že se ještě více než dříve těšíte na jeho další číslo. I tentokrát věříme, že vám přinášíme spoustu zajímavého čtení a užitečných informací.

Velký rozhovor tohoto čísla si vzal na bedra Petr Kamberský a vyzpovídal pro vás jednoho z našich nejzajímavějších „obyčejných dědků“, Bedřicha Gregoriniho, který v něm zavzpomínal na své dětství, bratra Jindřicha i cestu k divadlu a do roubenky v Kytíně.

Do rubriky Úspěch našich občanů jsem si tentokrát zvolila Alenu Kulhánkovou z Kovárny, ženu mnoha talentů, která může naplnit a obohatit nejen vaše žaludky, ale i mysl a naučit vás spoustu krásných věcí. Mimo jiné vás v něm pozveme na výstavu jejich obrazů na Skalce.

O velmi zajímavý pohled do minulosti se nám postaral Dalibor Velebil, který naší redakci přislíbil právě různé střípky z archivů a historických pramenů, a věřím, že hned ten první vás zaujme a dost možná i mnohé překvapí.

Svazková škola pod Skalkou již zná dvou tvář – architekti představili svůj projekt nejprve svazku zainteresovaných obcí, poté politikům, kteří budou mít důležité slovo při udělování dotace na její výstavbu, a nově i veřejnosti. Nemůže tedy chybět i zde, abyste se mohli potěšit tím, co naše budoucí žáky snad už brzy čeká.

Do výtvarné soutěže se zapojily i děti z kroužku pod vedením Dagmar Řezáčové, a tak se nám sešlo hned 15 krásných obrázků s motivem naší vesničky. Tentokrát dáme možnost vyniknout i dospělákům a jejich vidění naší obce a už teď se těšíme na vaše příspěvky.

Věřím, že se zapojíte i vy a společnými silami připravíme i do dalšího čísla Kytínského zpravodaje pestrý obsah. Připomínám, že **uzávěrky jsou vždy 30. 4., 31. 8. a 31. 12.** Nové číslo pak do svých schránek obdržíte vždy před koncem ledna, května a září.

Upřímně vítáme vaše zpětné vazby, náměty na zlepšení i vlastní příspěvky, a to na adrese: **zpravodaj@kytin.eu** nebo na obecním úřadě.

Vedoucí redakce Dagmar Čechová

Vyhlášení fotografické soutěže

Tentokrát mohou soutěžit všichni, kteří rádi fotografují, i ti, kteří to chtějí pouze zkusit. Stačí nám na e-mail: **zpravodaj@kytin.eu** zaslat vlastními silami pořízenou fotografii (nezáleží na tom, zda zrcadlovkou, nebo mobilem) na téma:

„Kytín v detailech“

Tentokrát nepůjde o klasické pohledy na kostel nebo vodníka na rybníce. Dívejte se okolo sebe a hledejte zajímavé detaily z naší obce. Jistě je jich tu nespočet a my jsme už teď na vaše snímky nesmírně zvědaví!

Jeden člověk může zaslat až tři fotografie a uzávěrka je **31. 7. 2023.**

Ze zápisů zastupitelstva

ZÁPIS č. 4/2023

- *Usnesení č. 2/4/2023: Zastupitelstvo souhlasí s příspěvkem 400 tisíc Kč pro Svazkovou školu pod Skalkou.*

Příspěvek obce Kytín na vybudování nové svazkové školy je nutný, chceme-li pro své občany zachovat možnost umístění jejich dětí do základní školy v Mníšku pod Brdy. Stávající škola již nyní kapacitně nevyhovuje a do budoucna je třeba se připravit na další silné ročníky školáků. Svazková škola je aktivitou více obcí, o níž jsme vás informovali již v minulém čísle Zpravodaje. V tomto přinášíme bližší informace a vizualizaci plánované budovy. Příspěvek nám v této škole zajistí 50 míst pro děti s trvalým bydlištěm v naší obci.

- *Usnesení č. 4/4/2023: Zastupitelstvo souhlasí s uzavřením dodatku č. 1 k dohodě mezi obcemi o zajištění povinné školní docházky s městem Dobříš a pověřuje starostu jeho podpisem.*

Někteří rodiče dávají z různých důvodů přednost umístění svého dítěte do školy na Dobříši. Město Dobříš se touto dohodou, resp. jejím dodatkem, zavazuje dítě s trvalým bydlištěm v naší obci ke školnímu vzdělávání přijmout, obec mu za to hradí 20 tisíc za každé takové dítě ročně. Podle § 178 odst. 1 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), je povinností obce zajistit všem svým občanům podmínky pro plnění povinné školní docházky. Naše obec se proto každoročně snaží zajistit je v nejbližších spádových obcích, jež základními školami disponují, a těmi jsou právě Mníšek pod Brdy a Dobříš. Není to vždy jednoduché, ale díky neutuchající práci vedení obce se nám to zatím daří. Do budoucna by tuto situaci měla řešit právě výše zmíněná svazková škola.

ZÁPIS č. 5/2023

- *Usnesení č. 2/5/2023: Zastupitelé schvalují investici do vybavení kanceláři obecního úřadu od firmy Nábytek Vasa, spol. s r. o. v částce 335266 Kč včetně DPH.*
- *Usnesení č. 3/5/2023: Zastupitelé schvalují investici do zařízení k vytápění obecního úřadu od firmy Tomáš Král v ceně 125354,79 Kč.*

Obecní úřad je místem, které si s ohledem na různá jednání, která v něm probíhají, zaslouží odpovídající reprezentativní vzhled. Stávající kancelář starosty dlouhodobě nevyhovovala a ani prostory zaměstnankyň z účtárny a evidence obyvatel nebyly

pro výkon jejich práce a skladování dokumentace právě ideální. Po uvolnění prostor kvůli ukončení činnosti dětského klubu Kytíňáček se tak otevřela možnost po mnoha letech dát našemu úřadu novou zaslouženou tvář. Zařízení i vytápění bylo zvoleno tak, aby co nejlépe odpovídalo záměru po stránce funkční i estetické, a zároveň bylo ekonomicky přijatelné. Nová tvář úřadu bude v červnu představena veřejnosti a dosud využívané prostory budou nadále sloužit jako velmi potřebný archiv.

Svoz nebezpečného odpadu v roce 2023

20. 05. 2023 8-11 hod

09. 09. 2023 8-11 hod

Budova bývalého kravína, Kytín

Sbor dobrovolných hasičů

V první řadě nám dovoluňte poděkovat za zvolení, které proběhlo na poslední Valné hromadě Sboru dobrovolných hasičů Kytín.

Budeme pokračovat ve stejné stopě jako minulé vedení, které fungovalo na výbornou. Za těch dlouhých 20 let odvedli kus práce a ještě si dají pár let s námi. Zaslouženě jim byly uděleny pamětní listy s poděkováním za jejich dlouholetou činnost.

Budeme dělat vše proto, aby sbor a jeho aktivity stále fungovaly a mohli jsme ho jednou i my předat dalším generacím v tak dobrém stavu. Nově byli do výborových funkcí SDH zvoleni:

Ondřej Štěpka – starosta
Daniel Šír – velitel
Blanka Mádlová – hospodářka
Jakub Listík – jednatel

SDH Kytín inicioval na jaře několik důležitých akcí:

Sbor zakoupil od paní Barbory Stránské za 50.000 Kč mobilheim za účelem vybudování stánku

s občerstvením, který bude mobilní a bude využíván na hasičských i obecních akcích. Jeho koupě byla odhlasována výborem SDH. Již proběhly potřebné úpravy: likvidace vnitřního vybavení, nová elektroinstalace, výměna oken apod. Věnovali jsme této činnosti mnoho volných hodin a věříme, že na soutěži koňských stříkaček v srpnu bude stánek již plně k dispozici.

Dále se uskutečnil sběr železného odpadu, děkujeme všem zúčastněným. Sbor díky tomu získal nemalé peníze pro svou další činnost.

Podíleli jsme se spolu s obcí na organizaci pálení čarodějnic na Bábinské – stavění hranice, stánek s občerstvením, sbor zároveň na akci zajišťoval požární dozor. Na místě byl zásahový vůz Liaz CAS 25. Zároveň byla v tento den postavena i májka, kterou jako každoročně v lese vybral a pokácel velitel zásahové jednotky Petr Čech. Májku jsme následně přes noc hlídali.

Srdečně vás všechny zveme na tradiční Závod koňských stříkaček, který se uskuteční 26. 8. 2023 ve volnočasovém areálu pode vsí. Bližší program bude upřesněn.

ZPĚT NA OBSAH

foto archiv členů SDH

POPLATKY SDH KYTÍN

účet SDH Kytín: **01343984018/2700**

výše poplatků: **200,-**
za každého člena (včetně dětí)
 Je možné jednou platbou uhradit příspěvky za více členů.

Do zprávy pro příjemce uveďte JMÉNA VŠECH ČLENŮ, za něž příspěvky hradíte.

Prosíme čtenáře, kteří mají jakoukoli fotku z oslav 140. let výročí SDH, o její zaslání na emailovou adresu: hasicikytin@seznam.cz. Moc děkujeme.

Ondřej Štěpka, starosta

JSDH Kytín

Jednotka požární ochrany (JPO) obce Kytín byla zřízena obcí v kategorii JPOV, což je jednotka s místní příslušností, určená především pro řešení událostí v rámci katastru obce Kytín.

Jednotka je plně funkční a naplňuje ustanovení Vyhlášky 247/2001 Sb.

Je složena z 9 členů, z toho 1 velitel jednotky, 2 velitelé družstva, 2 strojníci a 4 hasiči.

Tak aby byla vždy akceschopná, se její členové, ale i ostatní členové SDH podílejí na údržbě techniky a výstroje podle potřeby.

Výjezdy jednotky v letošním roce:

1. Technická pomoc – Žádost HZS o transport pacienta (po pádu) do sanitky. Osada Na Rovinách.
2. Technická pomoc – Odstranění stromu, neprůjezdná komunikace na Rovina.

Petr Čech, velitel jednotky

foto archiv členů SDH

Myslivost v Kytíně

Zprávy od Honebního společenstva Kytín

V lednu se po covidové pauze konečně uskutečnil tradiční myslivecký bál, tentokrát pod taktovkou honebního společenstva. K poslechu a tanci hráli, jak již jsou návštěvníci zvyklí, Kytínští kanci pod vedením skvělého Bedřicha Gregoriniho. I letos byla součástí večera bohatá, nejen zvěřinová tombola. Celá akce se setkala s velmi kladnými ohlasy široké veřejnosti nejen z Kytína.

Stejně jako v minulosti podpoří myslivci i v tomto roce Dětský den, konaný v sobotu 3. 6. 2023.

Jako každé jaro, opět nastává čas kladení mláďat spárkaté zvěře. Prosíme tedy všechny majitele psů, aby své miláčky nenechávali bez dozoru a při procházkách přírodou je vždy měli pod řádnou kontrolou.

Josef Slepíčka, Myslivecký hospodář

foto archiv Josefa Slepíčky

SK SOKOL Kytín

Výsledky odehraných kol v jarní části:

SK Sokol Kytín, z.s. – SK VELKÁ LEČICE, z.s. 5:11 (2:4)

Obořiště – SK Sokol Kytín, z.s. 7:2 (3:1)

SK Sokol Kytín, z.s. – TJ Vltavan Hřiměždice B 9:1 (4:0)

SK Petrovice B, z.s. – SK Sokol Kytín, z.s. 0:2 (0:0)

SK Sokol Kytín, z.s. – Sokol Vrtule Láz, z.s. 0:7 (0:3)

SK Vysoký Chlumeč, z.s. – SK Sokol Kytín, z.s. 6:4 (4:1)

SK Sokol Kytín, z.s. – SK Přestavlky, z.s. 2:1 (0:1)

Pozvánka na zápasy našich fotbalistů:

Sobota 20. 5. 2023 17:00

SK Klučenice – SK Sokol Kytín, z.s. / SK Klučenice

Neděle 28. 5. 2023 17:00

SK Sokol Kytín, z.s. – FC Višňová B / Sokol Kytín

Neděle 4. 6. 2023 17:00

SK Sokol Kytín, z.s. – TJ Sokol Pičín B z.s. / Sokol Kytín

Sobota 10. 6. 2023 17:00

TJ SEDLICE – SK Sokol Kytín, z.s. / TJ Sedlice

Neděle 18. 6. 2023 17:00

TJ Slavoj Obecnice – SK Sokol Kytín, z.s. / TJ Slavoj Obecnice

Za SK Sokol Kytín, Emil Járka

Aktuální výsledková tabulka:

#	KLUB	Z	V	R	P	S	B	P+	P-
1.	Sokol Vrtule Láz, z.s.	19	19	0	0	136:15	57	0	0
2.	SK Velká Lečice, z.s.	20	16	2	2	98:40	50	0	0
3.	Obořiště	20	11	3	6	69:61	36	0	0
4.	TJ Slavoj Obecnice	20	10	3	7	47:42	33	0	0
5.	SK Petrovice B, z.s.	20	10	2	8	78:58	32	0	0
6.	SK Klučenice	20	8	5	7	59:56	29	0	0
7.	SK Přestavlky, z.s.	19	9	1	9	65:52	28	0	0
8.	TJ Sedlice	20	9	1	10	58:47	28	0	0
9.	TJ Sokol Dolní Hbity	20	8	2	10	38:60	26	0	0
10.	SK Sokol Kytín, z.s.	20	7	4	9	62:80	25	0	0
11.	FC Višňová B	20	7	1	12	50:79	22	0	0
12.	TJ Sokol Pičín B z.s.	20	6	3	11	56:84	21	0	0
13.	SK Vysoký Chlumeč, z.s.	20	3	0	17	41:115	9	0	0
14.	TJ Vltavan Hřiměždice B	20	1	3	16	24:92	6	0	0

Masopust

11. 2. 2023

Na Masopustu již tradičně bývá hojná účast a je potěšující vidět, jak si jej užívají lidé napříč generacemi. Nejinak tomu bylo i letos, posuďte sami alespoň lehkým nahlédnutím.

Foto: Petr Růžek

Dětský karneval

11. 3. 2023

Uspořádali jsme v pivovaru Dětský karneval a akce to byla mimořádně vydařená! Nevěřili jsme, že v Kytíně tolik dětí vůbec je. Všechny přišly v kostýmech a v dobré náladě, evidentně se těšily. Byl pro ně připravený program – děvčata měla nacvičené taneční vystoupení, do kterého se děti zapojily. Uspořádali jsme hru s malou výhrou pro vítěze a na závěr proběhlo vystoupení kouzelníka, které nadchlo i dospělé diváky, a tvarování balonků. Jsme moc rádi, že přišlo tolik lidí, a budeme se snažit vymyslet podobnou akci i na příští rok.

Text a foto: Petr Kejha ml.

Ostatní kulturní akce

letem světem:

Bruslení (28. 1. 2023) se velmi vydařilo. Vzhledem k velké účasti a zájmu se bude obec snažit tuto akci pro malé i velké Kytíňáky příští zimu zopakovat.

Besedu a autorské čtení Dagmar Čechové (30. 3. 2023) navštívili čtenáři a čtenářky nejen z Kytína, ale i z okolí. Pochvalovali si zejména vzhled do českého knižního trhu.

Aprílová zábava (1. 4. 2023) – původně neavizovaná zábava se vtípnou tombolou a plným sálem tancechti-

vých se konala v pivovaru. Organizovali ji Chouzavští, v čele s Janou Tonovou a Janem Haidlem ml., a Relax Music z Jaroměře opět nezklamal.

Velikonoční trhy (8. 4. 2023) se opět odehrávaly v poměrně chladném počasí, přesto byla účast poměrně vysoká. Největší zájem byl – jako již tradičně – o vystoupení dětí zpívajících s Bedřichem.

Čarodějnice

30. 4. 2023

Účasti jsme se trochu báli, protože hranice se stavěla po delší odmlce. Díky spolupráci party kamarádů se nám povedlo postavit hranici vysokou 5 metrů, o stánek s občerstvením se postarali kytíňští hasiči. Nejspíš i díky krásnému počasí se dostavila spousta lidí, to nám udělalo velkou radost. Měli jsme připravené soutěže pro dospělé jako hod kládou do dálky nebo zatloukání hřebíků. Na děti čekala překážková dráha na koštěti a stavění malé hranice s drobnou odměnou za účast.

Děkujeme všem lidem za účast na akci a doufáme, že se příští rok sejdem znovu.

Petr Kejha ml.

foto: Jakub Suchel

foto z dronu: Martin Novotný

Z Národního divadla do kytínské roubenky

Bedřich Gregorini

Sepraná flanelka, v kamnech hučí vlastnoručně narubané dřevo, zapadlá středočeská víska a pejsek typu nalezenec. Na první pohled by málokdo tipnul, že dělám rozhovor s jednou ze známých osobností českého divadelního provozu posledního půlstoletí, mužem, který se celý život stýkal a potýkal s hereckými a režisérskými celebritami Národního divadla. Náš „obyčejný kytínský děda“ chce, aby pro jeho okolí mělo význam, co dělá tady a teď, nikoli staré historky z divadla. Bedřich Gregorini, Kytíňák s nevšedním jménem i osudem, seznamte se. Tedy pokud se už dávno neznáte, třeba z hospody, z koncertů nebo z kostela.

Jak ses tady vlastně ocitl?

Před čtyřiceti lety jsme si pořídili chatu na Chouzavý. Už tehdy byla móda jezdit na kole a my jsme projížděli okolí. Víc nás to táhlo sem, na Kytín-

skou stranu, do Kouta a okolí, často jsme se stavili u Petra Nováka v jeho hospůdce. Syn Michal tu měl kamarády, mládež se scházela Na Bábinský...

Ale něco se asi přihodilo, jinak bychom tu teď nesešli...

Někdy před 12-13 lety nám ta chata byla malá. Michal se rozmnožil a moje žena Alena někde našla, že je v Kytíně na prodej bejvalej stateček, kde hospodařili Fausovi. Jeli jsme se sem podívat, ale bylo to v tak hrozném stavu, že jsme si řekli: „No, to je nesmysl.“ Po dvou třech tejdnech jsme přijeli znova a zase jsme řekli: „No, to je nesmysl.“ A po dalším tejdnu jsme realitce složili nevratnou zálohu. Bratr, se kterým jsme už dvě roubenky dali dohromady, tehdy prohlásil: „Brácho, nejlevnější varianta je vykašlat se na tu zálohu a jít od toho.“ No, a po pár měsících jsme tady už přespalí.

Čímž jste si zadělali na spoustu zábavy...

Roubenka byla ohozená tak, že nešlo ani poznat, že jde o roubenku, za omítku zatejkalo, trámy napadený červotočem. Teprve když jsme všechno otloukli, jsme si řekli: „Proč vlastně tu chalupu nenechat v původním stavu, jako roubenku?“ Chystali jsme si to jako luftácký sídlo, chalupu na víkend, a zhruba po roce zjistili, že se nám nechce pokaždý v neděli večer odjíždět. Já jsem navíc nabíral léta a pomalu končil v Národním divadle, a tak jsme se přihlásili k trvalému pobytu a začali tady žít.

Ale tím to neskončilo, spíš začalo, ne?

Roubenku jsme dali do kupy, Michal si uvnitř stodoly postavil dřevostavbu, ale hned první rok přišla Alča Slepíčková, která dělala hostinskou Na Vršíčku, a říkala: „Vy prej umíte hrát na harmoniku?“ „Jo, učím se.“ A ona: „A nešel byste zahrát na Pěknou hodinku?“ „Jo, já přijdu a už ve dveřích

foto Jana Sikorová

uslyším: ‚Pražáci‘ a ještě doplněný jadrným přídavným jménem.“ A ona: „Ne, takhle to v Kytíně není.“ Tak jsem to risknul, vzal s sebou i Michala, a jak už to s muzikou často bejvá, za dvě hodiny nás přijali. Všichni snad poznali, že jsme obyčejný chasníci. Že si nemyslíme, že jsme něco extra, a že hrajeme a zpíváme stejný písničky jako oni. Tak vlastně začal můj druhý muzikantskej život.

Druhej?

S bráchou jsme před šedesáti lety v Teplicích měli kapelu. Jmenovala se G Sextet a hráli jsme po kavárnách, barech a na plesech i pětkrát v tejdnu! Vůbec jsem nevěděl, kdy v Elektromontážních závodech, kde jsem byl po maturitě jako projektant zaměstnaný, máme výplatu, protože muzikou jsme vydělávali víc. Ale odchodem z Teplic to skončilo, s přechodem do velkého divadla už to nešlo.

Tady jsem se seznámil s Jackem Strejčkem a Jardou Cihelkou a dali jsme dohromady trio. Jack hrál na vozembouch, kterej pak vyměnil za bicí soupravu, a my s Jardou na harmoniky. Tak začala kapela, kterou nevím ani kdo označil *Kytínští kanci*. Připojil se brácha, hodně nás posunul Radek Hertl a časem s náma začli hrát syn Michal, Tomáš Kučera na bicí a Vláda Weigert na basu. Přibrali jsme Milana Fáru, kterej se nebojí žádný práce ani zpívání, a nějak to dáváme, i když nás Vláda opustil. Máme nového

basáka, Ivana Vodochodského, přidal se k nám Petr Klíma na kytaru, já střídám harmoniku a klávesy a teď už hrajeme pravidelně jen na Pěkný hodince a na Mysliveckým bálu.

Ale ty jsi do kytínského kulturního života namočený mnohem víc...

Před asi jedenácti lety skončila v kostele varhany, a tak přišli za mnou. Prej: „Vy umíte na harmoniku, nezvládl byste kostelní varhany?“ Tak jsem to začal zkoušet a teď hraju v kostele každou neděli na mši, křtiny a pohřby.

Jak vnímám tvůj příběh, zdá se mi, že jsi primárně týmovej hráč, celoživotní „architekt souhry“, spíš než brilantní sólista...

Jo, to tak asi je. Od študentskejš let mě lákal sborovej zpěv, tak jsem tady v Kytíňáčku na starý kolena jeden dětskej sboreček založil. Pořád se snažíme fungovat, protože lidi ty vystoupení mají fakt rádi, ale potřebovali bysme víc dětí, který by si pravidelně přišly zazpívat. Rodiče ani nemusej řešit, jestli to jejich dítko umí, nebo ne. Všechno je tam naučíme.

A k obnovení ještě jedny tradice jsem se nachomýt. Přišla za mnou Iva Pokorná: „Mám na půdě loutkový divadlo po dědečkovi, nechceš se na to podívat, když seš z toho divadla?“ Bylo to malinký divadýlko, takový bytový. Ale inspirovalo mě to, než jsem při-

šel do Národního, pracoval jsem na dvou loutkových scénách. Zvětšil jsem krále, přemluvil výbornou sochařku a malířku Báru Fausovou a začali jsme hrát divadlo pro malý i velký, kde jsme kombinovali loutkový divadlo s živým hercem. Bára vždycky toho panáčka namalovala, já ho vyřezal z překližky a ona pak nabarvila. Přidala se k nám Dáša Čechová, takže jsme hráli i její scénáře. Covidová pauza nám do toho dost zasáhla, ale teď už zase hrajeme, jen bez loutek. Máme i nové šikovné členky souboru, Gábinu a Janu, který nám hodně pomohly a celkově nás omladily. Pohádku *Ztratila se Majda* jsme s úspěchem odehráli teď na Mikuláše.

A teď z jinýho soudku – fakt si sám ještě děláš dřevo na topení?

No, to je dost legrační, dědek s holí a řetězovou pilou. Hůlku si zapíchnu vedle těch soušek, pilou si je nakrámím, naložím a pak s elektrickou čtyřkolkou a valníčkem odtáhnou domů.

Když jsem se na začátku ptal, jak ses tady vzal, myslel jsem nejen v Kytíně, ale i na světě...

Na to musej bejt vždycky dva, aby se něco takovýho přihodilo. A mně se k tomu přihodilo, že jsem se narodil zároveň s bráchou. Jednovaječný dvojčata, navíc Bedřich a Jindřich. U dvojčat je to tak, že nejste dva, jste jeden. Teď to budou čtyři roky, co brácha zemřel, a schází mi moc. Odmala jsme dělali všechno společně, všechno! Tenis jsme hráli spolu, muziku dělali spolu, školu vychodili spolu. Nakonec, aniž bysme to nějak plánovali, jsme oba skončili u divadla, já v Národním a Jindra ve Vinohradském, kde třináct let dělal ředitele.

V začátcích některý lidi nevěděli, že jsme dva, nebo si nás pletli, někdy to bylo i nepříjemný. Potkáš staršího člověka, on na tebe divně kouká, ale ty ho neznáš a jdeš dál. A pak brácha vypráví, jak mu kolega z divadla říká: „No, mě nemusíte zdravít, když mě potkáte, že jo...“ Bratr mu složitě vysvětluje, že to nebyl on, ale já, a uražený pán trvá na svém: „Přece vás poznám, když vás vidím.“ Po pár letech jsme si řekli, že už nebudeme říkat „já jsem ten druhý“, že už to maj vědět, a už jsme to nevysvětlovali.

Narodili jste se v Sudetech. Ty první roky, za války a pak v poválečném počestování, musely bejt docela drsný, němčinu z vás nově příchozí vytloukali asi dost nepříjemným způsobem, ne?

Ano a rychle. Třeba jsme si s bráchou hráli na chodníku a bavili se spolu německy, protože jsme česky neuměli, a šel kolem nějaký správnej Čech, slyšel to a doslova nás dokopal zpátky na dvůr – že jsme Němci a nepatříme tam. Naši babičku, která měla německý občanství a vlastně nás vychovávala, jsme doprovodili do nějaký sokolovny v Lovosicích a už ji nikdy neviděli. Odsunuli ji. Nám bylo tenkrát pět a půl, moc jsme to nechápali, ale co to muselo bejt pro babičku, pro kterou jsme byli to jediný, co ji na světě těšilo, když nás už nikdy neviděla? To jsem si plně uvědomil, až když jsem měl vlastní vnoučata.

Jak jste to rozdejchávali vy?

U dětí je to snadný. My jsme pochopili, že německy mluvit nesmíme, tak jsme nemluvili. Začali jsme chodit do český školky a naučili se česky. Rodnou němčinu, kterou jsme mluvili skoro šest let, jsme bohužel úplně vytěsnili. Teprve někdy ve dvanácti letech jsme se ji pomalu začali znova učit. Mně se to nakonec vrátilo, můžu říct, že úplně.

A jak se teda ze Sudeťáků stali Češi?

To nebylo tak jednoduchý. Naši byli cizinci, takže jsme neměli český občanství, jen cizinecký legimitace. Když jsme šli s průmyslovkou na exkurzi do nějaký továrny, museli jsme zůstat na vrátnici – prej bysme mohli nepřátelům vyrazit nějaký výrobni

tajemství. Ale považovali jsme se za Čechy, proto jsme o občanství zažádali, i když jsme tím pádem museli na vojnu. Brácha bohužel sloužil v Komárně a já v Karlových Varech, u plukovní muziky. Taky jsem si vydělával peníze s civilními kapelama, což se nesmělo. Ale potom nás vzalo divadlo a už jsme hráli jenom kytaru a harmoniku na mejdanech a zpívali starý tanga, který jsme se učili, když nám bylo těch 16, 17.

Kde ses pak v poválečném Česku dostal k němčině?

V šedesátým osmým roce jsem si to ozkoušel v reálu, protože jsme nejdřív chtěli s Alenou emigrovat. Ale pak jsme si to rozmysleli a udělali to legálně. Sehnal jsem místo v divadle v Kolíně nad Rýnem, pracoval jsem tam rok a ta němčina se mi vrátila. Dneska můžu říct, že mě ještě trošičku přizívuje.

Takže jste nad tou změnou moc nepřemejšleli a prostě jste to, co se dělo, brali a přizpůsobili se. Nebylo ve vás nějaký napětí, křivda nebo rozpor?

Jako dítě ty věci prostě bereš úplně jinak, tak jak jsou, jako danost. Samozřejmě jsme si nežili v blahobytu. Máma se živila jako švadlena, ale šila doma. V roce 1947 jsme se z Lovosic přestěhovali a mládí až do 21 let prožili v Teplících, kde jsme i vychodili průmyslovou školu.

A jak se dva průmyslováci z Teplíc dostanou do pražských divadel?

To byla vlastně náhoda. Odešel jsem z místa projektanta a stal se ze mě osvětlovač a zvukař v Krušnohorském loutkovém divadle. Hostovali jsme v Praze a přišli za mnou z Ústředního loutkového divadla a nabídli mi místo. Dal jsem si podmínku, že zaměstnají i brácha. Pak už byl do těch „velkejch“ divadel jen krůček. Ale my jsme se nikdy nepovažovali za kumštýře, zajišťovali jsme provoz a chod divadla. Vždycky jsme říkali, že těm kumštýřům sypeme písek do koleček, že mezi umělcema musí bejt někdo, kdo se postará, aby přitekly peníze i elektřina. Protože kde jsou jenom velký umělecké vize, ale nefunguje provoz, tam se to rozsype. A takhle nás ti herci, zpěváci a tanečníci brali.

Po vojně jsem se dostal do Národního divadla, začínal jsem ve Smetanově u světla (dneska tomu říkají *light designer*) a tlačilo mě to dál, na vedoucího provozu jednoho baráku, druhýho, třetího... Náměstka ředitele jsem dělal osm let a skončil jako poradce ředitele, už jsem nechtěl mít podřízený. Vydřel jsem tam 50 let.

To je zvláštní role, bejt technik a ekonom mezi samýma rozvlátýma uměleckýma dušema...

Mám mezi nima spoustu přátel, ale vždycky jsem byl opatrněj vynášet soudy o tom, co se na jevišti děje. Můžeš bejt s kumštýřema kamarád, a když jim po premiéře řekneš: „Dneska jsi byl dobrej!“ nebo „Bylo to dobrý!“, tak řeknou: „To je prima, že tady máme technika, kterej tomu rozumí.“ Ale když jim řekneš, že to nebylo dobrý, tak ti řeknou, že tomu nerozumíš. S jedním přítelem hercem jsme si o tom povídali a on říkal: „Ale ty nejsi herec.“ A já mu říkal: „Nejsem, ale připuštěj, že jsem kvalifikovanej divák, po těch desítkách let a stovkách premiér, takže mám právo si o tom něco myslet.“

Ale nechme toho mudrování. Buďme rádi, že žijeme v Kytíně a je nám dobře. Občas si říkám, že si žijeme tak, že si to ani nezasloužíme.

Petr Kamberský
foto archiv Bedřicha Gregoriniho

Nový oltář pro kytínský kostel

Před časem jsem požádal akad. sochaře Petra Váňu o návrh nového oltáře pro kostel Nanebevzetí Panny Marie v Kytíně. Byl se na místě podívat, avšak práce na Mariánském sloupu ho natolik zatížily, že nezbyl čas pro náš kostel. Začátkem tohoto roku jsme záměr oživil, vznikl návrh, který v únoru schválila liturgická komise Arcibiskupství pražského a který ve stručnosti níže uvádím:

„Navrhl jsem nový oltář, který by nahradil stávající dřevěný, dosluhující, narušený červotočem. Byl by na stejném místě. Navrhuji jej z kamene, jako místo pevné, krásné, prosté. Čtvercový půdorys prostřeného stolu. Jednoduchý tvar, na stranách se splývajícími tvary měkké drapérie. Kámen se mírně vznášá nad dlažbou, neboť je umístěn na nízkém soklu. Na čelní straně se kamenná látka dotýká země a zde je v kameni reliéf kvítí, květin. Květiny jsou symbolem minulého zázraku, vyrůstají ze země a přitom jsou součástí látky z bílého mramoru, která tvoří menzu oltáře. To je celý návrh. Chtěl jsem, aby byl jednoduchý, obsahoval připomínku zázraku. Jako materiál bych použil italský mramor botticino. Je vhodný svou barvou a jemností, lze z něj vyběhnout a vyleštit tvary drapérie i vytesat jemný reliéf kvítí. Jako předlohou pro reliéf se chci inspirovat čekankou. Je to prostá květina, která roste na loukách kolem Kytína. Soklová část by byla z českého kamene z tohoto kraje, ze sliveneckého mramoru. Rozměr oltáře je 120 x 120 cm, výška 96 cm. Zvolené materiály by byly v souladu s barevností, která je v kostele použita, i s kombinací těchto barev v architektuře bočních a hlavního oltáře.

Zprávy z knihovny

V minulém zpravodaji jsem úpěnlivě prosila o pomoc při úklidu knihovny a volala vstřícné obyvatele Kytína na malou brigádu do knihovny. Na mé volání zareagovala pouze paní Alenka Hájková. Celý leden a únor se mnou pracovala v knihovně a patří jí za to velký dík!

To není jen o tom, knihy spočítat a vypsát hlášení pro knihovnu Příbram, ale je třeba každou knihu vzít do ruky. Podívat se, zda není poškozená, popř. ji opravit a správně zařadit. Protože do knihovny mohou čtenáři kdykoliv a ne každý respektuje mou zavedenou praxi – odevzdat půjčenou knihu do košíčku za dveřmi, abych si ji pak mohla sama zařadit – je práce dost a dost. Paní Alenka se mnou práci dotáhla do konce a knihovna je OK.

I po Novém roce jsem pokračovala v pravidelných setkáních se čtenáři. V lednu jsem připravila povídání s ukázkami z knih, které byly v loňském

Foto: Libor Kálmán

Sloupy těchto oltářů jsou na dřevě imitovány právě do barevnosti mramoru stejného krémového odstínu, jako mramor botticino. Schod ukončující presbytář je ze sliveneckého mramoru. Barevnost mramorování na dřevě kazatelny i rámu bočních oltářních obrazů je také v barvě sliveneckého mramoru. I dřevěný rám na hlavním oltáři u obrazu Panny Marie je mramorován do stejného odstínu. Sloupy na hlavním oltáři jsou opět mramorovány do běžového odstínu botticina.“

Velmi se těším na nový oltář a věřím, že se vám bude líbit a že do kytínského kostela vkusně zapadne. Dílo se podaří realizovat – jak věřím – v průběhu tohoto roku.

Jan Dlouhý

roce označeny jako top na našem knižním trhu. Náš pan starosta nám dokonce dva z probíraných titulů pro knihovnu zakoupil. Máte možnost si je v naší knihovně vypůjčit, jinde je na ně pořadník. Představila jsem *Šikmý kostel* od Karin Lednické a *Bílou Vodu* od Kateřiny Tučkové a poslední knihou byla novinka Patrika Hartla *15 roků lásky*.

První dva zmiňované tituly mapují naši někdy velmi pohnutou historii. Každý z nich svým způsobem přibližuje události v naší zemi. První, zatím dvoudílný román *Šikmý kostel*, vypráví o Těšínsku a Karvinsku. V postavách jedné havířské rodiny procházíme po několik generací těžkým údělem těchto lidí. Nahlížíme do života této rodiny i do národnostních třenic mezi Poláky a Čechy. *Bílá voda* Kateřiny Tučkové popisuje osud řádových sester v polozapomenutém klášteře Bílá voda. Komunisté sem v nor-

malizační době dali přemístit všechny řádové sestry z různých církevních řádů. Zde musely bojovat o holý život a takzvaně si na sebe vydělat. Oba romány jsou hodně temné, ale stojí za přečtení. Poslední představenou knihou bylo *15 roků lásky* od Patrika Hartla. Humor, s nímž prezentuje výchovu dvojčat do doby jejich dospělosti otec samoživitel, známe i z ostatních jeho románů a je nepřehlédnutelný a specifický.

V únoru jsem připravila hlavně pro obyvatele Domova Kytín, kteří se ze zdravotních důvodů nemohou zúčastnit akcí pořádaných obcí, takové „klipy klepy“. Promítla jsem jim v klubovně DD průřez všemi akcemi naší obce. Když zde žijí, ať vědí. V březnu jsem měla připravenou přednášku s názvem Jaro. O lidových tradicích, příslovích a pranostikách s ním spo-

jených. Bohužel se v DD rozšířila střevní viróza, a tak jsem byla nucena akci zrušit.

Dne 3. 4. 2023 jsem vedení knihovny předala paní Aleně Hájkové, která podlehla mému naléhání a ujala se ho po mně. Následujícího dne jsem ještě převzala výměnný fond z knihovny Jana Drdy Příbram a tím ze zdravotních důvodů ukončila deset let práce v knihovně Kytín.

Nová paní knihovnice bude v knihovně vždy v pondělí dopoledne. Je třeba, abyste se s ní domluvili na tel. 774229192. Nový způsob vedení knihovny představí nová knihovnice v příštím čísle zpravodaje. Loučím se s vámi zvoláním: Kytíňáci, čtete!!!

Vaše Jana Fabichová

Žena mnoha talentů

Alena Kulháňková

Snad každý z nás si v Kovárně pro radost někdy dal výborný koláč, nápaditý slaný quiche nebo večer u televize mlsal jejich luxusní mandlové lupínky. Mnozí se tu zastavili i pro domácí šťávu, pečený čaj či jinou laskominu z toho, co nám příroda nabízí. Jakmile do nevelkého, ale útulného prostoru vkročíte, vaše smyslové receptory se okamžitě postaví do pozoru. Kromě vůně a laskavého úsměvu vaši pozornost musí neomylně upoutat i spousta různých výrobků, jejichž autorkou je převážně právě Alenka. Nejen výborná kuchařka, ale především kreativec, vkládající svou neutuchající energii a nadšení do mnoha oborů.

Letos to bude 20 let, co je v Kytíně, a dodnes si pamatuje moment, kdy sem přijela poprvé. „To bylo rok po těch největších povodních. Zdeněk mě naložil v Lipencích, a když jsme projeli tím lesem a vyjeli u hřiště, rozhrnulo se to před námi... Brdy, ten rozhled

foto: archiv Aleny Kulháňkové

Výstava obrazů Aleny Kulháňkové
1.8.-31.8. 2023 kostelík sv. Magdaleny
areál Skalka Mníšek pod Brdy

Vernisáž se koná 4.8.2023 od 17 h.

OTEVÍRACÍ DOBA KLÁŠTERA A KOSTELÍKA
úterý-pátek: 13:00-17:00
víkendy a svátky: 10:00-17:00

a všechna ta zeleň, to bylo tak nádherné, že to do dneška nezapomenu, zanechalo to ve mně silný dojem.“ Tehdy jí představil svůj plán s kovárnou spojenou s malým obcerstvením. Alenka v té době vyráběla sochy z opuky a Zdeňkovi kombinace kamene s kovem přišla jako skvělý nápad. V následujícím roce si ji vyzkoušeli na společné výstavě, a protože, jak sama říká, „najednou bylo pro koho“, práce se urychlily a za nějaké dva tři roky společně *Kovárnu pro radost* otevřeli.

Přinesli tak do vsi místo, kde se dá posedět v příjemné atmosféře, popít a pojit něco dobrého a prohodit s domácími pár vlídných slov. „Mám to tu ráda,“ přiznává Alena s úsměvem, na který jsme u ní zvyklí. „I když ty poslední roky jsou nahoru dolů, lidé nám zůstávají věrni. Tady záleží nejvíc na počasí. Když je ošklivo, lidé do lesa nejdou. Místní sem přijdou hlavně, když mají návštěvu a chtějí jí ukázat, co máme v Kytíně hezkého.“

Ale protože nejen koláči živ je člověk, neustále si hledá nové impulsy, jak živit i svého kreativního ducha. Když jeli ještě před otevřením *Kovárny pro radost* se Zdeňkem na výlet do jižních Čech, zaujali ji vodníci na místních rybnících. „Takový úžasný pohled na náves v Kytíně, a ona nemá vodníka!“ přišlo jí okamžitě na mysl, a tak se zrodil první Alčín počín pro obec. Kytínský vodník tak už na svém místě pod vrbou sedí taky pomalu dvacátou sezónu a ukažte mi jediného návštěvníka naší visky, který by ho při jejím popisu nezmínil. Letos se ani na zimu neschoval do tepla a bezpečí, protože se nekonal výlov rybníka, takže jsme se pohledem na něj mohli kochat bez přerušování. Obvykle prochází prosycháním a předjarní údržbou, letos musíme doufat, že mírnou zimou i dětské bruslení přežijí bez újmy na zdraví, respektive na betonu a ytongu. Zajímavé je, že hrnečky mu přidávají různí lidé, kteří kvůli tomu neváhají do rybníka vlézt.

Alena pochází z rodiny, kde se kreativní tvorbou a uměním zabývali jak tatínek, tak babička, takže k tomu byla odmala vedená, vystudovala i obor rytec kovů. Ten jí ale přišel vhodný spíše pro muže, a tak po splnění mateřské úlohy hledala jiné cesty, jak svou kreativitu a talent uplatnit. Při výrobě soch poprvé zažívala opojení z tvorby. „Ten mozek se ti jakoby rozdvíjí a začneš ten kámen vnímat už jako tu budoucí sochu. Víš, co máš odlepit a co ne. Už v tom vidíš ten finální výrobek a podle toho pracuješ – levá a pravá hemisféra, už to jede...“ Výroba opukových soch s sebou ale přináší spoustu prachu, takže není jednoduché skloubit ji s provozem *Kovárny pro radost*. Navíc časem opadne to počáteční nadšení a elán, takže přišla potřeba změny.

Většina z nás asi kreativní stránku Alenky objevila zejména díky drátování, s nímž začala ještě před stěhováním do Kytína. „V roce 2002 jsem chodila do drátenické školy v Třebáni k naprosto úžasnému učiteli Petrovi Musilovi. Byl to nadšenec, který nás nutil k preciznosti. Koho nedonutil, ten toho nechal.“ Původním impulzem pro ni byla představa spojení opuky a drátu – chtěla vyrobit z kamene rybu a na ni drátěnou síť. Na realizaci tohoto nápadu sice nikdy nedošlo, nahradila ho spousta jiných, drátování ale Alča na čas úplně propadla a dodnes se s některými kolegy z tehdejšího kurzu stýká. „Mně se strašně zalíbila ta technika. Jak už jsem dělala ty sochy, tak se mi líbilo, že drát je nosný a sochy se dají vyrábět i z něj.“

Většinu těch, které později vyrobila, aktuálně má na putovní výstavě *Drátenický rok*, která se už 14 let stěhuje po regionálních muzeích v Česku a na Slovensku. Výstava obsahuje nejlepší díla osmi dráteníků a letos už bude asi na 40. místě, takže se blíží její konec. Některá díla proto bude možné na poslední štaci v Žatci koupit, aby jejich tvůrcům nenastal problém s prostorem, kam je umístit. Drátěné sochy totiž stejně jako ty opukové nemohou být venku, jsou určeny pouze do interiéru. Například Alenka na této výstavě má jak klec s pávem, tak vodnický frak nebo večerní šaty, což jsou opravdu velké sochy, jejichž výroba trvala několik měsíců. „Při tom procesu z toho

TVOŘIVÉ CHVILKY V KOVÁRNĚ PRO RADOST

- termín: dle předchozí dohody, vždy v pátek od 17h - přibližně na 2 hodiny
- s sebou: dobrou náladu, popř. brýle
- maximální počet osob 6-8, účast potvrďte: 731 490 268
- cena 600,- zahrnuje – materiál, barvy, patina, vyrobený produkt pod vedením zkušené lektorky Alenky, dvě lekce (výrobek se tvoří vždy na dvě části z důvodu schnutí barev)

Co si společně vytvoříme?
valentýnské krabičky, netradiční velikonoční vejce, rámečky, ozdobné závěsy a

UŽ NYNÍ SE TĚŠÍM NA VŠECHNY TVOŘIVÉ RUCE Alenka z Kovárny pro radost

Adresa: Kytín 114, Mníšek pod Brdy - 252 10

všude trčí dráty, jejichž délku je třeba předem odhadnout, aby je nebylo třeba zbytečně navazovat, a dílo vzniká postupně, po kouscích, protože to ničí ruce a ty bolí.“ Tyto sochy obdržely na různých akcích ceny diváků a svého času jsme je mohli v Kovárně obdivovat i my, ale mezitím zde jejich místa zabrala spousta nových děl z tvorby nejen Aleny a Zdeňka, ale i jejich přátel, které rádi podporují. „Páva ale nikomu nedám, toho si tu určitě nechám,“ slibuje jeho autorka.

Kromě vlastní tvorby se Alena věnuje i vedení různých kreativních kroužků, kde své zkušenosti a znalosti předává ostatním lidem. Klasické drátenické kroužky skončily na tom, že si většina účastníků chtěla jednoduše odrátovat kamínek a to jim stačilo, což nebylo pro Alču dost kreativní. Dnes se tedy spíše občas stává, že někdo přinese oblíbený kousek nádobí po nehodě a spolek šikovných děvčat mu jej při některém ze svých pravidelných sezení opraví. Stejně tak Alenu kdysi cestou do Prahy upoutal rozbitý sádelník, který stál opuštěný u autobusové zastávky na Kapli v opačném směru. „On prostě určitě chtěl jet autobusem k nám, abychom ho opravili,“ směje se při té vzpomínce. „Tak jsem zavolala Zdeňkovi, aby mi pro něj dojel, a teď nám tady opravený zdobí terasu a dávám si do něj kytky.“

Aktuálně na svých kroužcích s účastnicemi vyrábí různé rámečky, krabičky, závěsy či zápichy a nové zájemkyně o kreativní činnost velmi vítá. **Hledáte-li zajímavou činnost na páteční odpoledne, neváhejte se na ni obrátit,** pod jejím vedením si rozhodně domů odnesete krásný a vkusný výrobek, i když vám třeba chybí cit pro detail či jemnou práci – Alenka vám s tím ráda poradí či pomůže.

Kromě kovářských a drátenických výrobků, včetně spousty šperků, ale v posledních cca třech letech začaly *Kovárnu pro radost* zaplňovat i Alenčiny obrazy. „Když tě začnou už hodně bolet ty artrózní prsty, zničené drátováním, a dojde ti to prvotní nadšení, tak přemýšlíš, co budeš dělat jiného. Tak jsem si jedny Vánoce místo toho, abych dostala kosmetiku a jídlo, objednala plátna a koupila drahé olejové barvy a štětce. Nic jsem o tom nevěděla, ale byla jsem nadšená a říkala si, že to přece musím zkusit.“ Hned 25. prosince se pustila do malování a přišlo nemilé překvapení. „Já jsem v té době ani nevěděla, že existuje

terpentýn, který smrdí, a takový, který ne. Netušila jsem, že to bude vypadat takhle, že budu tvořit ve smradu, ale když si na to člověk zvykne, začne mu to i trošku vonět.“ Později se tedy nechala poučit, který nepříjemně cítit není a čím je ideální to ředit, a až v průběhu tvorby tedy zjišťovala, co a jak. Nadšení ale bylo veliké, a tak na sebe první díla nenechala čekat.

„První, co jsem hned o těch Vánocích namalovala, byl takový čert z knížky od Karla Franty,“ kývne hlavou k terase, kde sedí roztomilá postavička dalšího, tentokrát na vytesaného z ytongu. „Ti jeho čerti se mi prostě hrozně líbí,“ dodává. Následovaly motivy květin a Alenka vzpomíná: „Já jsem byla úplně vyděšená z toho, že to jde. Koukneš se na pár videí na youtube, jak to dělají ostatní, jaký dávají podklad a tak, a ono to vypadá dobře. Potom jsem začala s portréty, vnucovala jsem je celé rodině, a když už mě to přestalo bavit, tak jsem přešla na něco jiného.“ Olej přitom schne a zraje i rok, je to dlouhodobá záležitost, i proto byly v Kovárně doslova všude. Velkým hitem se stala například „slepičí selfie“, která už jsou také všechna u svých majitelů a stále se lidé ptají po dalších, nebo téma vázek.

Alča se poté nechala inspirovat jednou Švédkou, která k malbě používá pigmenty z hlíny, které si najde v přírodě. „Jak jsem pořád courala po lese, tak už jsem pozorovala různé odstíny jílu a hlíny pod vyvrácenými stromy. Tak jsem si je začala nosit domů, sušila je, různě přesívala a pak drtila v hmoždíři, abych z nich měla nejjemnější pastu, a to mě zase na pár měsíců pohltilo.“ Na hliněném podkladu pigmentů Brd je namalovaný například i obraz, který od ní mám já, a pozná se to podle hrubé struktury. Některé zůstávají tak, přes jiné ještě maluje další motivy.

Její malířské výtvořiny mohli již dvakrát obdivovat návštěvníci kavárny Malý Mních a letos v létě budou zdobit interiér **kostelíku sv. Magdalény na Skalce. Výstava zde bude nainstalovaná od 1. do 31. 8.** a kromě obrazů zde budou nejspíš k vidění i koupi různé varianty andělů, což je věčné téma. Už teď si tedy tyto výrobky schovává a ještě do té doby musí jich řadu vyrobit. Každopádně si kromě návštěvy Kovárny pro radost, kde je okukování výtvořin nejen dovoleno, ale i očekáváno a doporučováno, můžete naplánovat i srpnový výlet na Skalku a kochat se tím, jakou šikovnou a talentovanou sousedku mezi sebou máme.

Uranová horečka

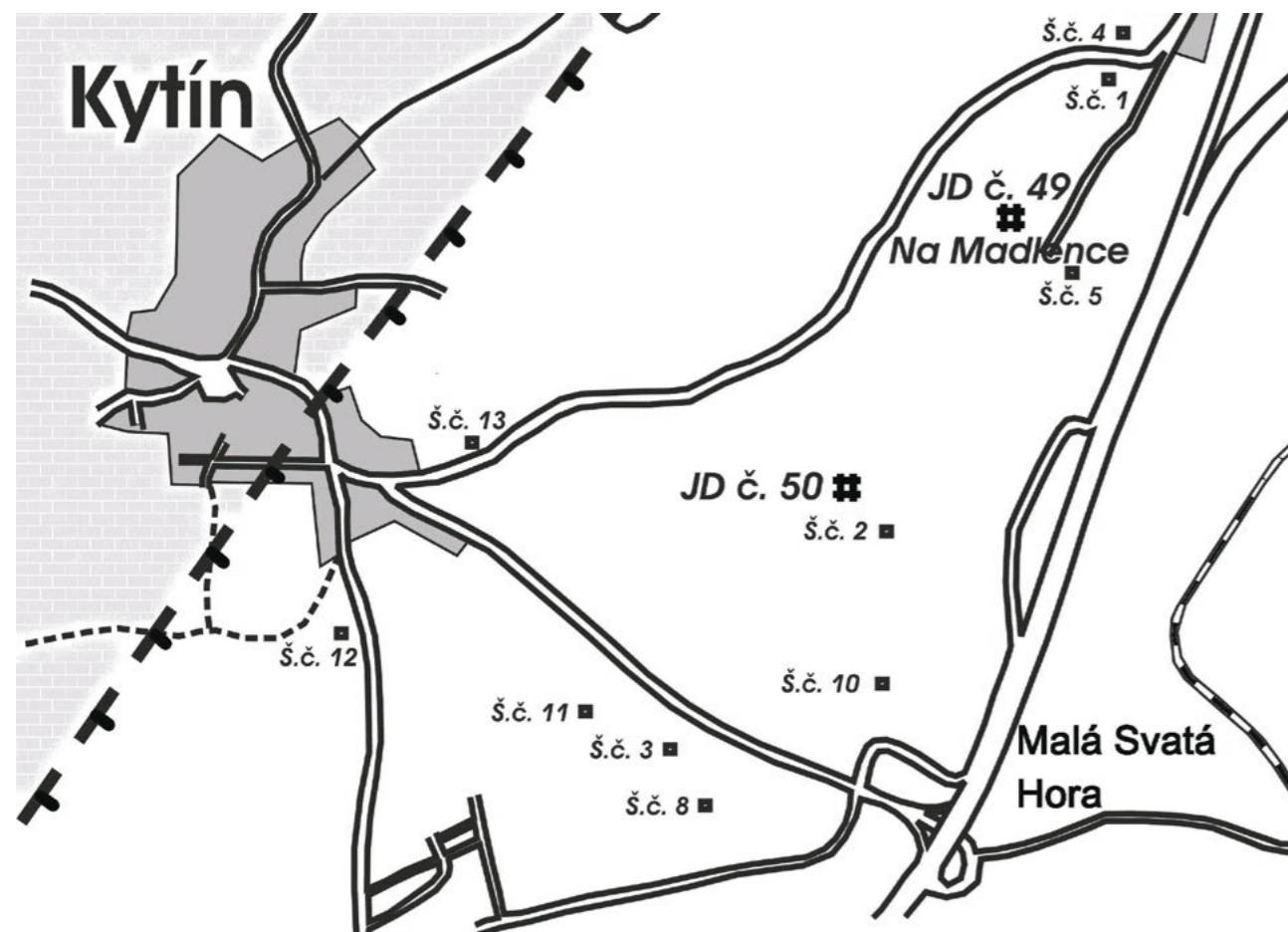
kdysi dorazila i do Kytína

Vydáte-li se po silnici z Kytína do Mníšku, hned na kraji lesa odbočíte doprava a asi po 400 m zase doleva, narazíte na pozůstatky uranového dolu z 50. let 20. století. Kde se tam vzal a jaký je jeho příběh?

Vezmeme to trochu od Adama. 6. 8. 1945 svrhli Američané atomovou bombu na Hirošimu a po třech dnech také na Nagasaki. Účinky strašlivé jaderné zbraně vyvolaly po celém světě zděšení, ve vedení tehdejšího Sovětského svazu to ovšem způsobilo spíše závist. J. V. Stalin chtěl také takovou mocnou zbraň, k tomu ale potřeboval uran, a to hodně uranu. Kde ho vzít? Na území SSSR v té době nebyl k dispozici, a tak se nabízely nově nabyté poválečné satelity, v první řadě v Československo s dobře známým ložiskem uranu v Jáchymově.

Ruští vojáci a geologové si celý Jáchymov s okolím přisvojili už v září 1945, tedy ještě předtím, než se náš stát na dlouhou dobu stal věrným sovětským vazalem. Uran z Jáchymova ale nestačil, a tak vypukla pravá uranová horečka. Armáda geology najatých bri-

gádníků pročešávala s přístroji na měření radioaktivity křížem krážem celou republiku. Tehdejší uranoví prospektoři šli doslova po všem, po každé byt nepatrné stopě uranového zrudnění. Každý signál radioaktivity byl ověřován pomocí krumpáčů a lopat. Když se nic nenašlo, šlo se dál, když ano, zahájily se další průzkumné práce, tentokrát za pomoci těžké techniky a trhavín. Vrtalo se, střílelo a hloubilo a skutečně se podařilo nalézt množství drobných i větších ložisek. Uranové doly byly zakládány ve všech koutech našeho státu – v Krušných horách, Slavkovském lese, okolí Mariánských Lázní či Tachova, na Horažďovicku, v Krkonoších, Jeseníkách i jinde. Největší ložisko bylo nalezeno v r. 1948 u Příbrami, další velká později u Stráže pod Ralskem a v Rožné u Bystřice nad Pernštejnem. Rychle rostl počet zaměstnanců uranového

Mapka okolí Kytína s vyznačením průzkumných a těžebních uranových šachet.

průmyslu. Zatímco v r. 1949 pracovalo v jeho průzkumných a těžebních organizacích v celém Československu 8 tisíc osob, v r. 1955 to bylo 45 tisíc.

Uranová horečka se nevyhnula ani Kytínu, průzkum v okolí Mníšku byl zahájen v r. 1947. Vše okolo hledání a těžby uranu bylo přísně utajované. Paranoidní komunistický režim nechtěl, aby sebemenší informace o sovětské atomové zbraně proklouzla na Západ. Hledání uranu bylo kamuflováno různými krycími historkami, například o pátrání po zdrojích pitné vody, a místní občané byli od míst průzkumu a těžby drženi co nejdále, takže dodnes nejsou tato fakta běžně v povědomí.

Mělké, asi 10 až 20 m hluboké průzkumné šachtice byly vyhloubeny např. napravo od silnice z Kytína na Chouzavou, cca 200 m za odbočkou na Babinské (šurf č. 12), nebo při silnici do Mníšku, jen asi 100 m na západ od Spirály (Poutnikova trůnu) – šurf č. 13. Dnes už zde žádné pozůstatky po průzkumu nenajdeme, šachtice byly zasypány a okolí uklizeno. Můžeme je ale spatřit na dalších místech v blízkém okolí. Pokud vyrazíme alejí Antonína Šváchy, hned na kraji lesa, nalevo od cesty, uvidíme zachovanou průzkumnou rýhu. Podobné je možné spatřit porůznu dále v lese. Napravo od silnice z Kytína na Malou Svátou byly vyraženy tři průzkumné šachtice (šurfy č. 3, 8 a 11). Pozůstatky jedné z nich (č. 3) je možné vidět asi 130 m západně (až zjz.) od křížení této silnice s modrou turistickou značkou. Je to asi 1,5 m vysoká homole kamení, které na ni bylo po skončení průzkumu navršeno. Místo je ohraničeno několika tyčemi a označeno plechovou cedulí s textem: „Vstup zakázán – poddolováno; Kytín – č. díla 001, Šurf č. 3, DIAMO, s. p., o.z. SUL Příbram“.

Skutečná těžba uranu se rozběhla v šachtě s názvem „JD č. 50“ (JD – jako Jáchymovské doly, n. p.), oně zmíněné na začátku – za Kytínem směrem na Mníšek. Byla osazena menší těžní věží a těžním strojem. Pomocí něj se navíjelo a odvíjelo ocelové lano, které vedlo přes lanovnici (kolo) na vrcholu věže dolu do šachty. Na laně byli horníci spouštěni do šachty a narubaná hornina vytahována ven. Kolik lidí zde pracovalo, nevíme, ale odhadem jich mohlo být asi 30. Pracovníky vozil na místo každý den zvláštní autobus od Příbrami.

Asi 700 m severozápadním směrem, v poloze Na Madlence, se nacházela další uranová šachta (JD č. 49). Obě (49 a 50) tvořily jeden dolový komplex, zvaný důl Mníšek. Od hráze Zadního rybníka vedla k šachtě č. 49 štola (tzv. Štola č. 1). Vede pod Zlatým vrchem a je 210 m dlouhá. Její zabořené ústí je ve svahu mezi Zadním a Prostředním rybníkem dodnes patrné.

V podzemí razili horníci ze šachet vodorovné chodby, jimiž sledovali zlomy v břidlicové hornině. V podrcené hornině na zlomech se tu a tam nacházelo malé množství uranové rudy. Ve většině dolů na našem území byl hlavní uranovou rudou smolinec (minerál uraninit), tedy oxid uranu. V dole Mníšek byl ale, jak se zdá, nositelem „uranový antraxolit“ (někdy se označuje také jako „thucholit“), který si lze představit jako malé nevzhledné kousky zvětralého asfaltu. Vytěžená uranová ruda se vozila k úpravě do Jáchymova a v závěru zdejší těžby patrně i do Příbrami.

Od počátku 50. let až do r. 1959, kdy byl uranový důl Mníšek v provozu, dosáhl maximální hloubky 250 m pod povrchem (databáze důlních děl uvádí hloubku šachet č. 50 a 49 jako 99 m, respektive 100,2 m) a vytěžilo se v něm celkem 1,4 tun uranu. Je to vlastně málo, ale ve zbesilé honbě za ním se těžilo všechno, i to, co za to vlastně nestálo. Později, kdy už Sověti měli k dispozici dostatek uranu z ložisek v bývalém Východním Německu i z vlastních, probíhala těžba trochu racionálněji.

A ještě pro srovnání: na velkém uranovém ložisku u Příbrami bylo za období let 1950 až 1991 vytěženo 50200 tun uranu a v Jáchymově to bylo 7000 tun. Další doly v okolí, velikostí podobné mníšeckému, se nacházely u Nové Vsi pod Pleší a u Rymaní. V Nové Vsi bylo v letech 1956 až 1959 vytě-

Pozůstatky průzkumné šachtice č. 3 u Kytína, v lese napravo od silnice na Malou Svátou (2014).

Černý, asi 2 cm kousek uranového thucholitu ve zvětralém mylonitu ze šachty JD 50 u Kytína.

Opěrné betonové patky těžní věže uranové šachty JD 50 u Kytína, za nimi homole kamení na ústí šachty (2014).

Zbytek z větší části rozvezené haldy hlušiny z uranového dolu JD 50 u Kytína, stav k roku 2014.

ženo pouze 300 kg uranu; doly zde dosáhly hloubky 190 m pod povrchem.

Po skončení těžby v roce 1959 byly uranové šachty u Kytína a Na Madlence u Mníšku zasypány a dnes v těchto místech vidíme na povrchu pouze skromné pozůstatky po těžbě. Ústí šachty č. 50 u Kytína (asi 1 km východně od hřbitova) můžeme identifikovat podle homole kamení navršeného na jejím ústí. Slouží k dosypání sedajícího zásypu. Místo je označeno tabulkou s textem: „Vstup zakázán – poddolováno, Mníšek pod Brdy – č. díla 007, Šurf č. 50, DIAMO, s. p., o.z. SUL Příbram“. V těsné blízkosti bývalého ústí šachty jsou dvě betonové patky, o něž byly zapřené nohy těžní věže, o čemž svědčí šikmé otvory v betonu. Pod šachtou je zbytek haldy, která byla co do objemu původně rozsáhlejší, ale v nedávné době byla z části rozvezena. Obdobná situace je i v místě bývalé šachty Na Madlence. Zkuste se na uvedené místa vypravit. Jsou zajímavou připomínkou málo známé historie naší obce a jejího okolí.

Text a foto: Dalibor Velebil

Medailonek autora:

Dalibor Velebil vystudoval geologii na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy. Pracuje v Národním muzeu jako kurátor sbírek minerálů, tektitů a meteoritů. Od roku 2012 žije s rodinou v Kytíně, má dvě dcery (10 a 13 let). Zajímá se obecně o historii a je aktivním badatelem v oboru historie dolování.

Z kytínských kronik

V roce 1958 bylo v Kytíně založeno Jednotné zemědělské družstvo a v roce 1959 započata stavba nového kravína. Obecní kronika k tomu uvádí:

Také družstevníkům v Kytíně v poslední době stále přibývalo nových členů, a tak se dostavily potíže, kam ustájí všechny dobytek, hlavně dojnice. A tak nebylo jiné východisko než si postavit nový kravín. ONV v Dobříši dalo k tomu souhlas a stavba byla zařazena do plánu na IV. čtvrtletí 1959. Řekne se však, postavit kravín. K tomu je potřeba ne právě málo pracovních sil. V nouzi najdeš přítele a tím byl Kytínským jejich patron, vojáci PS (pohraniční stráž) Praha-Smíchov, vojenské kasárny, proti Smíchovskému nádraží. Na agitaci ke vstupu rolníků, soukromě hospodařících, do JZD v Kytíně, konané dne 21. března 1959, si dali závazek, že ještě v letních měsících po sobotách a nedělích se stavbou pomohou tak, aby bylo dokončeno hrubé zdívo do zimy. A tak započal shon za materiálem, který měl být dodán až ve IV. čtvrtletí 1959. Naštěstí vše dobře dopadlo a dne 28. června 1959 vojáci od patronátu PS, útvar 9600, Praha-Smíchov započali se stavbou kravína. Stavba šla rychle kupředu, a tak dne 22. listopadu 1959 se podávaly tašky na střechu kravína. Kdo mohl, pomohl. (Následuje jmenný seznam.) Celkem dne 22. listopadu 1959 podávalo na střechu tašky 54 osob.

Kravín byl dostaven ku dni 1. května 1960 a dobytek (krávy) byl převeden do Nového kravína v sobotu dne 11. května 1960.

...
JZD Kytín bylo na úpadku a následkem tím podali členové JZD žádost o převedení do státního statku. Žádosti bylo vyhověno a dnem 1. listopadu 1960 převzal Státní statek v Dobříši JZD Kytín a ustanovil v Kytíně provoznu. Tím byl založen v Kytíně Čsl. státní statek se sídlem v Dobříši, provozna Kytín. Dnem 1. listopadu 1960 převzal Čsl. státní statek z Dobříše budovu, a to kancelář č. p. 19 se špýcharem, chlévem pro koně a vepřový dobytek. Starý kra-

vín č. p. 6, Nový kravín a – nečitelné – na pozemku JZD. Veškeré hospodářské stroje. Hovězí a vepřový dobytek. Koně a drůbež s drůbežárnou.

Z mých vzpomínek na Kytín v té době:

Na stavbě pomáhali pracovat vojáci z Prahy. JZD pro pracující vojsko zajišťovalo stravování a dle možnosti i hygienu, sic každé ráno je přivezl autobus a po pracovní době byla zajištěna busová doprava zpět do pražských kasáren na Smíchově.

Od 1. 11. 1960 do Státního statku přešli i pracovníci bývalého JZD i s nároky na záhumenky a omezený počet domácích zvířat (12 kusů slepic, 2 korce králíků a 1 prase). Byly také prováděny kontroly, jak se množství záhumenkových zvířat dodržuje, a o kom se vědělo, že jich má více, ten byl některým ze zaměstnanců statku taktně upozorněn, aby učinil opatření k nápravě a dodržení stanoveného počtu. Zaměstnanci Státního statku po ukončení zemědělského roku za stanovenou finanční částku odebírali určité množství obilí a brambor pro svou potřebu.

18. 9. 1961 začal u nového kravína mezi 17. a 18. hodinou hořet stoh slámy. Přijely hasičské sbory z Kytína, Mníšku p. Brdy, hrudkoven Mníšek p. Brdy, ze Stříbrné Lhoty, Voznice, Staré Huti i Nové Vsi pod Pleší. 1. 1. 1961 se naštěstí začal napouštět dolejší rybník, který byl od roku 1947 vypuštěn za účelem opravy hrází. Po celé dny, co stoh hořel, byla z rybníku čerpána voda na hašení slámy. Bylo hrozné pozdvižení i po uhašení stohu, aby se sláma opět nevznítala, manžel tam jezdil pásovým traktorem a odhrnoval mokrou, stále doutnajícím slámu. Až do 23. 9. 1961 byl prostor okolo stohu a v blízkosti nového kravína ve dne i v noci hlídán.

Jana Zíková

Kytín včera a dnes

V této rubrice bychom chtěli přinášet pohledy na stejné místo před lety a dnes – ideálně na takové, které zub času či naopak péče a lidský zásah změnil. Začínáme prostorem u Pomníku padlým na násvi, který prošel zásadní proměnou, jak můžete vidět na fotografiích Jany Sikorové. Budeme rádi i za vaše poklady ze starší doby, ať si můžeme společně ty změny připomenout.

Představení studie nové svazkové školy

Začátkem března dokončil ateliér APRIS 3MP architektonickou studii nové základní devítileté školy, následovala její prezentace na MŠMT a potom i zástupcům Parlamentu ČR.

Nová Svazková základní škola pod Skalkou má být postavena na pozemku č. parc. 1958/5 v Mníšku pod Brdy, který je v současnosti využíván jako orná půda. Nachází se napravo od garáží v Řevnické ulici (zhruba na úrovni ulic 9. května a Pod Skalkou). Pozemek pro stavbu školy byl loni zakoupen od Římskokatolické farnosti Mníšek pod Brdy. Plocha pro výstavbu Svazkové školy má velikost 1,48 ha (zhruba 150 × 100 metrů). Podle studie bude zastavěná plocha tvořit 40 %, zpevněná 34 % a zezeň 26 %.

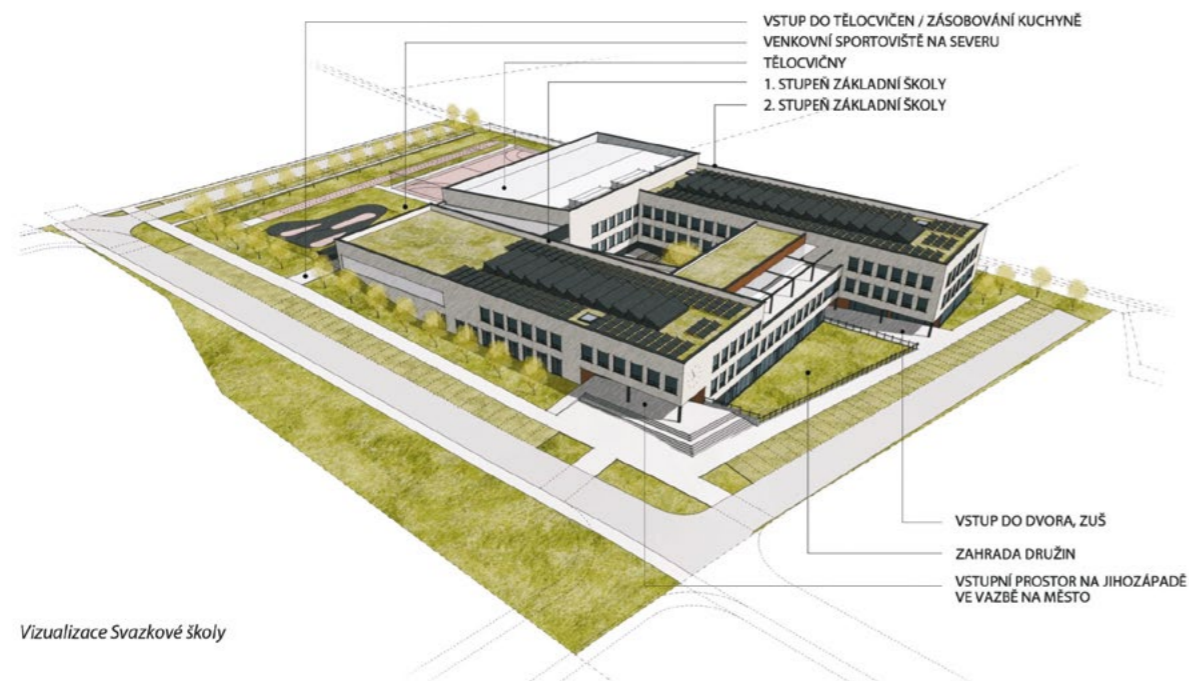
„Místo pro školu vnímáme jako bezprostředně spjaté s historií hornictví a zpracováním železné rudy. Toto téma nás provází od začátku návrhu a bylo pro nás inspirací při výběru materiálů a barevnosti. Navržená hmota tvoří kompaktní blok s otevřeným vnitřním dvorem a odráží měřítko průmyslových staveb typických pro severovýchodní okraj Mníšku. Šedové světlíky osvětlující společné chodby školy odkazují ke členité střešní krajině areálu Hrudkoven,“ vysvětluje výběr materiálů Ing. arch. Miroslava Tylšová a dodává: „Důležitým tématem pro nás bylo začlenění objektu do kompozice města a okolní krajiny. Zkoumali jsme zasazení objektu do krajiny z dálkových pohledů. Výškové uspořádání stavby respektuje dálkové pohledy na Mníšek z okolní krajiny.“

Svazková škola bude mít dvě nadzemní a jedno podzemní podlaží. Díky sklonu pozemku se

zařezává do terénu. Ze severu se uplatňuje jako jednopatrová, směrem ke Starému sídlišti jako dvoupatrová a v jihovýchodním rohu (směrem ke Sběrnému dvoru) vystupuje nad terén podzemní podlaží a tím umožňuje vstup do dvora a Základní umělecké školy. Předpokládaný obestavěný prostor Svazkové školy činí 65 000 m³. Většina střech je navržena jako vegetační. Na střeše objektu je navrženo 357 ks fotovoltaických panelů s celkovým výkonem 150 kW pro pokrytí potřeb objektu.

Svazková škola je navržena pro 540 žáků v osmácti paralelních třídách po třiceti žácích v každém ročníku 1. až 9. třídy. Učitelův sbor bude třicetičlenný (deset pedagogů pro první stupeň, dvacet pro druhý) s deseti asistenty pedagogů. V družině bude působit šest vychovatelů. Úsek vedení školy je navržen pro ředitele, dva zástupce a tři administrativní pracovníky. Ve školní poradně je navržen prostor pro společná sezení a práci školního psychologa, výchovného poradce a speciálního pedagoga.

Provoz školní jídelny je navržen pro 800 jídel denně (z toho 260 pro vývoz mimo objekt). Zásobování se uvažuje dvojicí zásobovacích výtahů. Studie navrhuje do vnitřního prostoru umístit dvě tělocvičny. Velká tělocvična má hřiště o ploše 40 × 20 metrů

Vizualizace Svazkové školy

foto: Libor Kálmán

a tribunu. Hrací plocha o této velikosti již umožňuje pořádání krajských soutěží a je zde možné organizovat i florbalové turnaje. Malá tělocvična má herní plochu o velikosti 12 × 24 metrů. Společné zázemí obou tělocvičen tvoří nářadovna a šest šaten.

Odděleně od ostatních provozů je navržena Základní umělecká škola v podzemním podlaží s vlastním vchodem. Její součástí jsou výtvarná dílna, taneční sál, keramická dílna, učebna pro film, fotokomora, velká hudebna a několik menších hudeben sloužících k individuální výuce. Z haly ZUŠ je přístupný byt školníka.

Všechny vnitřní prostory Svazkové školy jsou navrženy tak, aby byly přehledné, čitelné a snadno se v nich orientovalo.

Jádro školy tvoří venkovní dvůr ve vazbě na jídelnu, částečně krytý pro účely venkovního stravování. Je přístupný také venkovním průchodem a může tak sloužit mimo výuku pro účely společenských akcí. V části dvora je navrženo pobytové schodiště sloužící zároveň jako hlediště. Součástí dvora jsou zvýšené záhony, které je možné používat pro pěstování bylin malých keřů s jedlými plody a uprostřed zpevněné plochy by mohl stát listnatý strom (Platan javorolistý), který by poskytoval stín a zlepšoval mikroklima dvora. Na pozemku je navržena zahrada s přímým vstupem z družin. Kromě relaxačního prostoru pro družinu může sloužit také jako prostor pro výuku praktických činností. V protilehlé části pozemku je navržena sportovní zahrada s venkovním hřištěm o ploše 40 × 20 metrů, které obsahuje dráhu pro běh s doskočištěm, pump track a lezeckou stěnu. Předpokládá se využití i mimo školní výuku pro potřeby veřejnosti. Zároveň bude sloužit také jako relaxační prostor pro žáky. Obě školní zahrady budou oploceny, stejně jako celý areál školy. V co největší míře bude plot lemován doprovodnou zelení. Ve druhém nadzemním podlaží je pobytová terasa, jejíž část je krytá a je možné ji využít pro venkovní výuku. Tři ateliérové třídy (výtvarná výchova, keramika, hudebna)

mají vlastní terasu s možností výuky venku. Jako součást veřejného prostoru je na západě objektu podél ulice navržena dešťová zahrada, která je součástí systému hospodaření s dešťovou vodou.

„Přes finanční limity a limity vyhlášek a norem jsme se snažili vytvořit prostory, kde bude dětem fajn a kde budou rádi. Místo, které má spoustu světla, pobytový dvorek přilehlý k jídelně se zahrádkou, kde na terasách roste rybíz a jahody, výukové venkovní terasy, prosvětlené chodby pro pobyt o přestávkách i pro neformální výuku. Venkovní pobytovou i sportovní zahradu. Třídy, kde přes nízký parapet i malé dítě uvidí ven,“ komentuje dále studii Milošlava Tylšová.

Příjezdová komunikace je prozatím navržena přes sousední pozemek č. parc. 1958/4. Studie ale do budoucna předpokládá novou křižovatku a komunikaci návazně na ulici 9. května, která překříží Řevnickou ulici. Parkování je navrženo podél tří stran pozemku. Celkem je umístěno 108 parkovacích stání, z toho šest bezbariérových.

Architekti ve své studii vypočetili náklady na výstavbu Svazkové školy (vycházeli z cen platných v r. 2022) na téměř 955 milionů Kč s DPH. Svazek usiluje o získání dotace z MŠMT, která je pro výstavbu klíčová. V jednání je také spolufinancování ze Státního fondu životního prostředí ČR, případně od Ministerstva financí.

Členské obce DSO se na nákladech budou také podílet. Celková částka pro jejich finanční spoluúčast není dosud známa, ale jednotlivé procentuální podíly jsou vypočítány podle počtu plánovaných žáků ve Svazkové škole: Řitka 20 %, Čisovice 11 %, Kytín a Klínek po 9 %, Líšnice 7 %, Zahořany 4 %, Trnová 3 %, Hvozdnice, Černolice, Jiloviště a Bojanovice po 1 %, Bratřínov a Nová Ves pod Pleší méně než 0,5 %. Město Mníšek pod Brdy se investičně podílí (30 % = 166 žáků) vkladem pozemku pro výstavbu, ale jen do výše jeho ceny.

Dalším krokem je zadání veřejné zakázky na výběr zhotovitele projektové dokumentace včetně autorského dozoru. Pokud všechny ostatní návazné kroky půjdou bez problémů (zhotovení projektu změna Územního plánu, získání všech potřebných povolení, získání finanční dotace atd.), mohla by Svazková škola stát již v roce 2026!

Ve středu 31. května proběhne ve velkém sálu Pavilonu představení studie veřejnosti, kterého se opět ujmou její tvůrci z ateliéru APRIS 3MP. O přesném termínu bude veřejnost informována prostřednictvím komunikačních kanálů města Mníšek pod Brdy.

Dne 17. dubna se v Pivovaru Kytín uskutečnila prezentace studie 1. místopředsdkyni Poslanecké sněmovny Věře Kovářové a senátorovi Petru Štěpánkovi za přítomnosti zástupců všech 14 členských obcí DSO. Studii představili její autoři, architekti Miroslava Tylšová a Miloš Fischer. Oběma vrcholovým politikům se studie velmi líbila, a navíc ocenili rych-

lost, s jakou se daří projekt Svazkové školy posouvat dále. Závěrem oba přislíbili, že budou usilovat o to, aby DSO získal na projekt finanční dotaci od MŠMT. „Musím říct, že plány jsou to opravdu krásné. Pokud vše půjde tak, jak má, tak by škola mohla stát už v roce 2026. Pevně věřím, že se to podaří. Menší obce si ale nemohou dovolit ze svých rozpočtů nové školy postavit. Pokud chceme dětem dát kvalitní vzdělání, měl by se na stavbě škol adekvátně podílet i stát. Na tom společně pracujeme a doufám, že problémy s financováním vyřešíme. Děkuji všem míst-

ním starostkám a starostům, kteří na projektu intenzivně pracovali. Odvedená práce jde skutečně vidět,“ dodala poslankyně Věra Kovářová.

Libor Kálmán

(upraveno, původní zdroj s více informacemi a obrázky: www.zpravyzmnisku.cz/projekty/predstaveni-studie-svazkove-skoly-pod-skalkou-pro-540-zaku/)

Vizualizace Svazkové školy

Příspěvek na bydlení

Od 1. dubna 2023 lze požádat o Příspěvek na bydlení za 1. čtvrtletí letošního roku (leden až březen).

Do žádosti se uvádějí příjmy a náklady za výše uvedené období. Za náklady lze považovat například nájemné, zálohy a doplatky za elektřinu nebo plyn, vodné a stočné, poplatky za odpady a podobně.

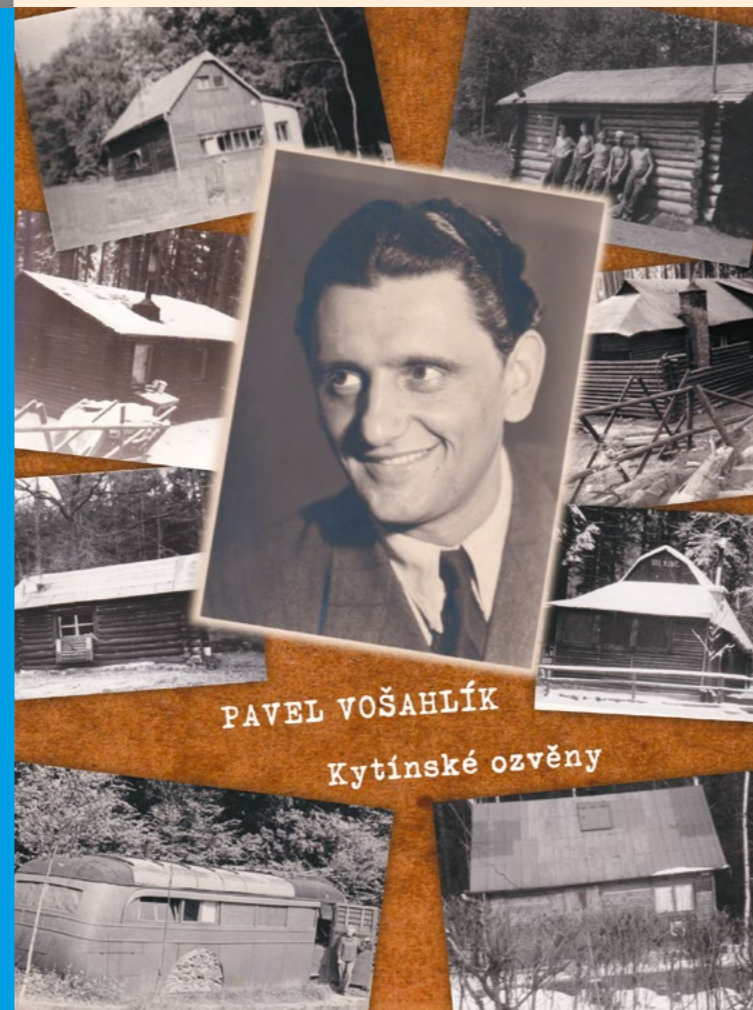
Příspěvek na bydlení (dále jen PnB) je sociální dávka, která má pomoci rodinám nebo jednotlivcům s nízkými příjmy pokrýt jejich náklady na bydlení. Může se přitom jednat o bydlení v nájemném nebo družstevním bytě, v bytě v osobním vlastnictví nebo o bydlení v rodinném domě. Od roku 2022 může vzniknout nárok na PnB rovněž vlastníku stavby pro individuální či rodinnou rekreaci.

Kdo má nárok žádat? Nárok na příspěvek na bydlení má vlastník bytu nebo osoba, která byt užívá

na základě služebnosti (věcného břemena) nebo nájemce a podnájemce celého bytu, jestliže 30 % příjmů rodiny nestačí k pokrytí nákladů na bydlení a zároveň těchto 30 % příjmů rodiny je nižší než příslušné normativní náklady stanovené zákonem.

KontaktPro více informací se obraťte na tel.: 739735447, nebo přijďte osobně na MÚ Mníšek pod Brdy, kde vám pomůžeme se sepsáním žádosti a přílohami.

Lukáš Říha, sociální pracovník
Města Mníšek pod Brdy

Tramping v Kytíně

Vážený pane starosto,

v roce 2019 jsem byl za vámi se šerifem osady Tampico, panem Vychodilem, ve věci spravování hrobu č. 125 na Kytínském hřbitově, kde odpočívá náš kamarád pan Pavel Vošahlík. Velmi si vážíme vaší vstřícnosti převzetí správy tohoto hrobu obcí Kytín. Při té příležitosti jsme vám slíbili předat několik informací a dokumentů nejen o našem kamarádovi, ale i o historii usedlostí, kde za svého života dlouho pobýval. Omlouváme se za zpoždění. S technickou pomocí kamaráda Dana Plačka se nám to nyní podařilo.

Několik slov o Pavlu Vošahlíkovi, mezi trampy známém jako Pavlíček. Narodil se 6. března roku 1915 v Chomutově. Dětství prožil v Praze na Královských Vinohradech. Vyučil se elektromontérem.

Od útlého mládí ho to táhlo do přírody a k trampingu. Ještě před druhou světovou válkou začal trávit každou volnou chvíli na Brdech, v Kytíně, kde si postavil i chatu Red Skin na parcele zvané Na Vejplaňku. Zde stojí i srub Ratejna, který patřil panu Dr. Václavu Šolcovi, řediteli Náprstkova muzea. Malý

srub Kulišárna, který Pavlíček postavil pro syna pana Dr. Šolce, se již bohužel rozpadl. Více o tom v dokumentární části, která je v příloze.

Za protektorátu byl Pavlíček totálně nasazen v Německu. Aktivně se účastnil Pražského květnového povstání v roce 1945. Za svou činnost obdržel Pochvalné uznání, podepsané velitelem Pražského povstání generálem Karlem Kutlvašem.

Po válce i nadále jezdil do milovaného Kytína. Na jeho chatě se často pořádala setkání kamarádů trampů z osady Tampico, které byl čestným členem.

Kamarád Pavlíček se dožil vysokého věku. Odešel do věčných lovišť ve věku 90 let v roce 2005. Stále na něj vzpomínáme a zůstane v našich trampských duších. Pokaždé, když někdo z nás zavítá do Kytína, nezapomene se zastavit na hřbitově a zapálí svíci na jeho hrobu.

Zapsal Karel Šlapák, Tampico
foto: z přílohy e-mailu Karla Šlapáka

Soutěž

Vyhlášení vítězů

dětské ilustrační soutěže o věcné ceny

Do soutěže o nejhezčí obrázek Kytína se i díky kroužku Dagmar Řezáčové zapojilo hned 15 dětí.

7 v kategorii do 6 let a vítězem se stal **ŠTĚPÁN VESELOVSKÝ** (5)

5 v kategorii 7–10 let a vítěžkou se stala **LUCKA CIHELKOVÁ** (8)

3 v kategorii 11–15 let a vítěžkou se stala **LUCIE BÁROVÁ** (11)

Vítězům gratulujeme a na obecním úřadě na ně čeká jejich výhra. I ostatní děti, které se soutěže zúčastnily, si mohou přijít pro malou pozornost.

Lucka Cihelková (8)

Štěpán Veselovský (5)

Lucie Bárová (11)

Dětský den v Kytíně

3. 6. 2023 od 13.00 h
na fotbalovém hřišti.

Na
děti čekají
soutěžní disciplíny
o ceny, skákací hrad,
animační programy
a tvořivé dílny. Kola
nebo odrážedla
s sebou.

Přílet a průlet vrtulníku
W - 3A Sokol z 24. základny
dopravního letectva Praha
- Kbely Armády České
republiky
v 15:00 h
a poté
hodinová
statická
ukázka.

Kytín z dronu
foto: Martin Novotný

Kytínský zpravodaj

Vychází 3x ročně, vydává Obecní úřad Kytín č. p. 65, IČO: 00640794

Evidenční číslo periodického tisku: MK ČR E 23120

NEPRODEJNÉ, pro vnitřní potřebu obce Kytín

Číslo 2/2023 je v pořadí 29. číslem Kytínského zpravodaje

Toto číslo vychází 20. 5. 2023, uzávěrka příštího čísla je 31. 8. 2023. Elektronické vydání Zpravodaje je k dispozici na webu obce www.kytin.eu v sekci: Život v obci.

Příspěvky nejsou honorovány, nevyžádané příspěvky se nevracejí. Za obsah textů odpovídají autoři.

Redakce: Dagmar Čechová, Petr Kamborský

Foto na obálce: Jakub Suchel

Foto níže: Jana Sikorová

Pravidla pro přijímání příspěvků do Kytínského zpravodaje:

- Pravidla pro otištění příspěvku se vždy řídí aktuálně platným Tiskovým zákonem (aktuálně Zákon č. 46/2000).
- Zákonný nárok na otištění svého příspěvku má pouze člen zastupitelstva. Redakce však vítá názory a podněty i od ostatních občanů, a to na adrese zpravodaj@kytin.eu, případně ve fyzické podobě na adrese obecního úřadu. Termín pro odevzdání příspěvku do nejbližšího čísla Zpravodaje je vždy do 30. dubna, 31. srpna, resp. 31. prosince, není-li v předchozím čísle uvedeno jinak.
- Nevyžádané příspěvky budou vždy redakčně posouzeny a o jejich uveřejnění rozhoduje redakce.
- Nevyžádané příspěvky se přijímají v maximálním rozsahu 2200 znaků včetně mezer + případně 1 fotografie v tiskové kvalitě (min 300 dpi). Příspěvek musí být podepsán plným jménem autora. Tento limit platí pro každý takový příspěvek jednotlivě. O případném otištění více příspěvků od stejného autora rozhoduje redakce.
- U vyžádaných příspěvků (tedy takových, kde redakce o příspěvek autora požádá), bude vždy délka a podoba příspěvku individuálně dohodnuta.
- Redakce může publikované příspěvky upravovat a krátit. Plná původní verze příspěvku může být dle rozhodnutí redakce publikována na webu www.kytin.eu. Redakce může dle aktuální kapacity vydání individuálně rozhodnout o uveřejnění nekrácené či delší verze příspěvku.

Vaše dítě nudou zívá? Přiveďte ho, ať si zpívá!

Parta malých i větších dětí zpívá s Bedřichem národní písničky a koledy, přivítají mezi sebe i to vaše.

Stačí přijít, vše potřebné ho naučíme. Těšíme se na nové posily.

**KAŽDÝ ČTVRTEK
V 16,00 NA OBECNÍM ÚŘADĚ.**